

KATOLIKUS ALFÖLD

SZEGEDI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

MEGJELENIK A HÓNAP
KÖZEPÉN. ÁRA: 1 ÉVRE P 1
VIDÉKRE P 1'60.

SZERKESZTŐSÉG
KIADÓHIVATAL: SZEGED,
DUGONICS-TÉR 12. TELEFON:
11—53.

HÓDOLATTELJES BÚCSÚSZAVUNK TÁVOZÓ PÜSPÖK-ATYÁNKHOZ, DR. GLATTFELDER GYULA KALOCSAI ÉRSEKHEZ.*

Ünneplőn örömet hirdet a nagyharang
S kongására kigyúl ős Kalocsán a szív:
Fennkölt Érseke jó s véle erényivel
Asztrik fénykora újra éled.

Am árván maradó hiveinek szemén
Könnyekben keserűn tör ki a fájdalom,
Mert elvesztik a jó Püspököt és Atyát,
Kit pótolni hogy is lehet majd!

Mindnyáját ugyanis, — a kicsit és nagyot —
Szívéhez csatolá s földi szűkös javát,
Fényes szelleme nagy kincseit osztva szét
Mindnek mindene egyaránt lett.

Mindnyáját ugyanis Krisztusi szent tüze,
Melynek lángjainál gyulladozott szívünk,
Mindig fel, közelebb vitte az Ég felé,
Pásztorját ki hiven követte.

Mindnyáját ugyanis úgy besugározá
Fényével a hazát túlragyogó híre
S fönnségének, amely lelke nyomán fakadt
Mindet részesivé emelte.

Sok van hát, amiért fáj a hívők szive,
Most hogy Atyjuk elé száll búcsúzó szavuk,
Kit bár így fölemelt útja, feledni nem
Tudják a maguk árvaságát.

Am némuljon el az önszeretet szava;
Isten rendeletét szent megadás vegye:
Ő tűzött ki dicső szelleme kincsihez
Méltón új hivatást Atyánknak.

Mert míg a kicsi lett csonka Csanád-megye
Fétyét s régi hírét csak növelé s a föld
Gyarló eszközeit messze kipótolá
Lelkéből fakadón a nagyság:

Mit mivelhet az ős érseki szék neve —
Fényétől ragyogón, általövezve a
Szent-Istváni dicső pallium ékivel
S oly nagy rang- s hatalom szavával?

És legyen vigaszunk Püspök-Atyánk szava,
Mit búcsúzni jövő híveinek hagyott,
Hogy nincs tér, sem idő, mely szerető szivek
Láncát szétdarabolni tudná.

Így bár távozik is, régi Atyánk marad,
Benniünk is csak úgy ég a szeretet tüze
S tudjuk, hogy kebelén régi hívőinek
Mindig lesz helye, mint Atyánál.

Szálljon Véle azért gyermeki hő imánk,
Hogy kísérje tovább új hivatás-terén
Bő áldás a hívők s a haza üdvére,
Évek hosszú során keresztül.

B. L.

* E vers a múlt számban közölt latin vers fordítása.

A családok felajánlása

A felajánlás Jézus isteni szívének Jézus azon ígéretében birja rendkívüli jelentőségét, melyet Alacoque szent Margitnak mondott: „Senki azok közül el nem veszhet, aki magát ez isteni Szívnek szenteli.”

Ez isteni ígéret miatt a pápák különösen a családok felajánlását szorgalmazták, hogy a keresztény családokat a kor veszedelmei ellen bebiztosítsák. Hazánkban a polgári házasság tette lehetővé az elválást s a romboló példa a szentségi házasságokra is hamarosan átragadt. Míg a polgári házasság bevezetése előtt a válás igen ritka volt, most ötven év után annyira romlott a válások száma, hogy a statisztikai adatok szerint nálunk minden 12-ik házasság felbomlik. A szabad-szerelem pedig eleve meghiusítja a hitvesi együvértartozást, mert elvből nem engedni kialakulni egy férfiú és egy nő életközösségét.

XV. Benedek pápa 1919. június 22-én a biborosok előtt mondotta: „Igen kívánjuk a család felajánlást mind jobban és jobban megismerjék, felkarolják és megszeressék. A családok felajánlása oly gyönyörűséges és üdvös gyümölcsöket érlel, hogy a legnagyobb dicséretre méltónak tartjuk mindazokat, akik terjesztik s időt, fáradságot ráfordítanak.”

A felajánlás Jézust állítja a család központjába, mindenegyes családtag hitének reményének, szeretetének Jézus lesz a célpontja, akitől minden áldás és aki nélkül nincs tartós boldogulás. A felajánlott családban Jézus uralkodik, neki engedelmeskednek, törvényeit tisztelik és megtartják. S viszont amely családból száműzték Jézust, a hitvesek közt nem tartós a szentségi kötelék, nincs tekintélytisztelő, se erkölcsös, Istennek tetsző élet és hiányzik a lelkierő az élet megpróbáltatásainak türelmes elviselésére.

Mivel pedig a társadalom a családok összessége, ha a családban Jézus uralkodik, a társadalomban is Ő lesz az Úr. S ép azért áldásos, szociális munkát végez, aki a szociális bajoknak egyedül helyes gyógyítást készíti elő azzal, hogy terjeszti a családok felajánlását és ezzel Jézus érdekeit, jogait segít diadalra jutni az egyes magyar családokon keresztül a nemzet nagy társadalmában.

Vajha a szegénység, a megpróbáltatások és a háború szenvedéseitől sujtott magyar családok is megértenék a biztatást: „Senki azok közül el nem veszhet, aki magát az isteni Szívnek szenteli.”

A felajánlás a Jézus Szíve ájtatosságnak egyik legszebb gyakorlata, melyet maga az Üdvözítő kíván tőlünk.

A Paray le Monial vizitációs zárda nővérét, a már oltárainkon tisztelt Alacoque Margitot 1674 és 75-ben három jelenéssel tüntette ki az Üdvözítő kinyilatkoztatta neki szentséges Szívét, annak tiszteletét és belőle forrásozó kegyelmeket. Szentáldozás után látta Jézust, keble fényzőnben ragyogott, előtűnt a szentséges szív, lángok közt kereszt emelkedett ki abból, töviskoszorú fonódott köréje s a lándzsadöfés sebe is látható volt. S az Úr kinyilvánította óhaját: az emberek szívének jelképében azt a nagy szeretetet lássák és tiszteljék, mely őt az égből a földre hozta és a megváltás véres munkájára kész-

tette. A kegyelmek özönét ígérte azoknak, kik isteni szívet tisztelik. „Megígérem — mondotta — hogy Szívem szeretetének kincseit árasztom azokra, kik ez isteni Szívnek az őt megillető tiszteletet és szeretetet megadják, mert óhajtom, hogy az emberek szeressék.” Azután megkívánta, hogy Margit nővér és gyóntatója Kolombiére Kolos jézustársasági atya önmagukat az isteni Szívnek felajánlják. Később a családok felajánlását is világosan értésükre adta azokban az ígéretekben, melyeket a családok számára adott. „Megáldom azokat a házakat, ahol szívem képét kifüggesztik és tisztelik. — Családjaikban békességet szerzek. — Megvigasztalom őket szenvedéseikben. — Megadom nekik a kegyelmeket, melyekre állapotuk szerint szükségük van. — Biztos menedékük leszek életükben, de főleg haláluk óráján.”

1689-ben még a francia királyi család felajánlását is sürgette az Üdvözítő. XIV. Lajosnak Alacoque Margit által azt üzenté, hogy isteni Szívnek templomot építsen és a szentséges Szív oltára előtt királyi házáat felajánlja. Lehetséges, hogy a napkirályhoz el sem jutott ez üzenet, közvetlen környezete nem vette komolyan, szerencsétlen utódi pedig, XVI. Lajos már a börtönben végezte el a felajánlást, hová őt és családját a forradalom juttatta. De a szent Szív templomát már nem volt módjában felépíteni. Jézus akarata azonban túlélte a forradalmakat s jóval később, 1870-ben, a francia-porosz háború végén országos mozgalom indult meg egy nemzeti fogadalmi templom megépítésére Jézus isteni Szívének. A francia fővárosban, Párizsban, a vértanúk hegyén 50 éven át épült a gyönyörű kupolás bazilika, a közadakozás több mint ötven millió frankot hozott össze, míg 1921-ben, az alapkö letevésének 50-ik évfordulóján az egész francia püspöki kar jelenlétében felszentelték. A bazilika homlokzatán kívül, és a kupola körszalagján belül óriás betűk hirdetik a felajánlást: *Gallia poenitens Sacratissimo Cordi Jesu devota*. A bűnbánó Franciaország Jézus Szívének szenteli magát. És a templomban éjjel-nappal állandóan ki van téve a legméltóságosabb Oltáriszentség. Örökimádás van itt szakadatlan. Az egész országból ide zárandokolnak könyörögni és engesztelni a bűnös Franciaországért. A zárandokok száma messze meghaladja Lourdes nemzetközi zárandokait, felül van tíz millión.

IX. Pius pápa kétszer is felszólította a keresztény családokat a felajánlás megvalósítására, a mozgalmat új keresztes hadjáratnak nevezte, XIII. Leo pedig ebben látta a modern idők végső reményét. Ezt gyönyörűen kifejti abban a körlevélben, melyet 1899 május 25-én kiadott, hogy — amint ő mondotta — élete legnagyobb művét megvalósítsa: az egész emberi nem felajánlását Jézus isteni Szívének. E körlevélben írja: „Mikor az Egyház még a keresztényüldöző pogányok jármában synlódott, Nagy Konstantin császárnak fénylő kereszt jelent meg az égen, mint a közeli győzelem jelvénye és záloga. Ma ismét egy másik győzelmet jelentő jelvény mutatkozik előttünk, Jézus szentséges Szíve, melyből kereszt emelkedik ki s amely lángok között gyönyör-

rú ragyogásban csillog. Erre kell minden reményünket felépíteni és tőle kérjük és reméljük az emberiség üdvét."

A századfordulót valóban nem lehetett magasabban megünnepelni; mikor a XX. századba fordultak az évek, a Szentatya, a püspökök, a lekipásztorok a hívők millióinak a jelenlétében bensőséges lélekkel a pápától előírt imaszöveg szerint elvégezték a felajánlás nagyjelentőségű cselekedetét.

X. Pius elrendeli, hogy e följánló imát Jézus Szive ünnepén minden plébánia templomban megújítsák. XI. Pius pedig október utolsó vasárnapjára Krisztus- király gyönyörű ünnepét adja azzal a rendelettel, hogy a följánló imát ekkor ünnepélyesen megújítsák. Ez ünnep és a felajánlás figyelmeztet Krisztus fenség jogaira, melyek a társadalom, a közélet minden megnyilvánulására kiterjednek. Krisztus- király éljen, uralkodjék minden ember életében! Megvalósuljon, amiért a Miatyánkban imádkozunk. Jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratom! A magyar püspöki kar felszólítására 1915. január 1-én — mely egyúttal a hó első pénteke is volt — hazánk minden plébánia templomában elvégezték a följánlást. Így lett Magyarország, Mária országa hivatalosan is Jézus Szive országa. 1938 május 30-án, mikor a Szent István jubileumi évet ünnepélyesen elkezdették, **Serédi Jusztinián**, az ország bibornok hercegprímása a pápa legátusának a szent miséjén (aki most a XI. Pius pápa) az egész hivatalos Magyarország jelenlétében: a Kormányzó, a miniszterek, a képviselők, a diplomáciai testület és a katonaság és a magyar nép százazreinek a jelenlétében — a Szentjobb erekye előtt, tehát a legünnepélyesebb keretek közt, ahogy azt egy nemzet megvalósíthatja — e nagyjelentőségű följánlást megújította. 1940. január 1-én pedig a nemzet följánlásának 25 éves jubileumát minden templomban a följánlás megújításával megünnepelték.

Ily előzmények után nincs kedvesebb kötelességünk, mint Jézus Szive országát öntudatosítani a lelkekben azáltal, hogy a családok, intézetek, iskolák, egyesületek, hatóságok, üzemek minél nagyobb számban megvalósítják hatáskörükben a felajánlást. A katolikus külföldön, mindkét Amerikában, Spanyolországban, Olaszországban stb. a Jézus Szive tiszteletnek igen elterjedt gyakorlata a följánlás. A franciáknál még az első világháborúban egy milliónál több család ajánlotta fel magát. Városunkat **dr. Somogyi Szilveszter** polgármester ajánlotta fel 1920-ban. Ugyancsak ő e följánlást 1930-ban a Főegyházi templom fölszentelésekor megújította. **Dr. Pálffy József** polgármester szintén megújította a felajánlást. Tehát nemzetünk és városunk katolikus hagyományaihoz nagyon is méltó cselekedet volt az is, amikor a **Horthy Miklós Tudományegyetem** három klinikája, a belgyógyászat, a diagnosztika és a sebészet 3 napos lelkigyakorlattal készült Krisztus- király ünnepére, hogy a felajánlást megvalósítsa. A klinikák orvosai, a betegek, a kedves nővérek és a személyzet minden nap egy-egy előadást hallgattak a felajánlás jelentőségéről, a katolikus betegek kivétel nélkül a szent gyónáshoz járultak és Krisztus- király ünnepén megáldoztak. A belgyógyászat és diagnosztika felajánlását maga **dr. Glattfelder Gyula** megyésfőpásztor végezte az orvosi kar és a betegek jelenlétében a kedves nővérek kápolnájában. A sebészet pedig **dr. Vidákovits Kamillo** igazgató or-

vosprofesszor az oltár elé térdelve két asszisztense között mondta el a följánló imát. Megható volt hallani a nagynevű professzor ajkáról az ima szavait: Tied vagyunk, a tied is akarunk maradni.

Kíváncsok, hogy a klinikák e nemes példáját első helyen az iskolák kövessék és az intézetek. Az elemi iskolákban működő szívgárdákról tudjuk, hogy a felajánlást már elvégezték és éveken át minden évben hatásos ünnepségek keretében megújították. A középiskolákban a hittanárok tehetnek sokat, az évi lelkigyakorlatnak méltó befejezése lehetne mindig a felajánlás. Vegyék át e lelkiformaló gyakorlatot a hitbuzgalmi és társadalmi egyesületek, a plébániák, az egyes hivatásrendek, üzemek és gyárak, de különösen a családok!

Szeged Boldogasszony városa így méltó lesz a másik kitüntető jelzőre is: **Szeged a szentséges Szívnek városa**. Csak Jézus és Mária által megy teljesedésbe a történeti jelszó: civitas solis et resurrectionis.

Alaker György S. J.

Elmélkedjünk még a katolikus nagygyűlés gondolatai felett

A XXX. orsz. katolikus nagygyűlés beszédei közül még néhány fontos kijelentést tartalmazó beszédéről kell megemlékeznünk és pedig **Endréd Vendel** ciszterci rendi rendfőnök beszédéről, melyben a korunkban divattá vált jelszavak ellenében: az ifjúságot fegyelemre, keménységre, lemondásra, igénytelenségre, a közösségi érzés ápolására, az elesettek megsegítésére és felebaráti szeretet gyakorlására kell nevelni, elibénk állítja a 700 évvel ezelőtt zárdába vonult Árpád házi Boldog Margitot, aki a zárda falai között végigélte a mai kor követelményeit, de nem vitte piacra, hogy elismerést, kitüntetést nyerjen, hanem Istennek ajánlotta életével többet használt a magyarságnak, kereszténységnek, mint a fenti követelmények mai vásári módszerekkel dolgozó dilettánsai.

Nyisztor Zoltán a félreértett és az igazi kereszténységről beszélt rámutatva arra, hogy az igazi kereszténységnek első nagy jellegzetessége, hogy dogma-vallás, amelyiknek tehát eleve meghatározott, változhatatlan örökérvényű tanítételei vannak. A mi korunk nyilvánvalóan félreérti a kereszténységnek ezt a legalapvetőbb jellegzetességét, amikor vagy az érzelmeknek, érzületeknek, szertartásoknak és kegyes cselekedeteknek biztosít túlsúlyt a dogmák felett, vagy pedig a dogmák változhatóságában hisz. De még gorombább azok félreértése, akik azt hiszik, hogy a korszellem, vagy egy tömegmozgalom, egy társadalmi, vagy állami átalakulás, ahogy ma mondani szokás, egy új világ kedvéért a kereszténységnek valamelyik dogmáját is meg lehetne változtatni, vagy csak le lehetne tompítani.

Drahos János a nemzeti szabadság és nemzeti kötelességről elmélkedve megállapítja, hogy a nemzetet minden földi hatalomtól és tényezőtől függetlennek, tehát szabadnak hirdetjük és követeljük. A nemzetnek ezt a függetlenségét, szabadságát minden külső illetéktelen befolyástól védeni nemcsak joga,

hanem kötelessége is. De nemcsak külső illetéktelen beavatkozással szemben kell védeni ezt a nemzeti kincset, hanem kellő tiszteletet, védelmet kell biztosítani a nemzeten belül is a nemzettest minden tagja részéről.

Petrovác Gyula a katolicizmusról és magyarságról, mint a nemzet jövő életének legfőbb biztosítékáról szolt, mert változatlan állandóságú, szilárd erkölcsi alap. Aki a katolicizmust támadja, az a magyarságot is támadja.

Schvoy Lajos püspök megállapítja, hogy a komün után az egyházközségi élet kapcsán az eucharisztikus élet határozottan felvirágozott, sokszáz templom épült és restauráltatott, Manréza és Pécel

szűk lett a lelki gyakorlatok tartására. A katolikus karitás, a kultúrelőadások, a katolikus sajtó, irodalom, egyházművészet, az Emericana, a KLOSz, az EMSzO, a Hivatásszervezet, a KIOE, és a DL., a KALÁSZ és a KALOT az A. C. irányítása mellett az új szociális gondolatok megvalósítására alakult intézmények, melyeket mindnyájunknak támogatni kell, mert ezekkel lehet csak maradéktalanul megvalósítani az enciklikák szellemében.

Ezen rövid vázlatok alapján kiki a maga egyénisége szerint vállaljon munkát a katolikus mozgalmakban, mert a katolicizmus nem beszéd, ünneprendezés, hanem maga a krisztusi élet, ha azt komolysággal igyekszünk beteljesíteni.

EMERICANA

A Horthy Miklós Tudományegyetem katolikus hallgatóinak egy bátor, elszánt és világnézetéért kiállni merő csoportja alkotja az Emericana Marisia corporatióját. Tizenhetedik éve működik ez a corporatio a szegedi egyetemen, és csaknem két évtizedes múltja alatt a maiaknál szebb időket is látott, de azok az eszmények, amelyeket mindenkor képviselt, sohasem voltak időszerűbbek, mint éppen napjainkban. Valamennyi egyetemista emericánus mélyen átérzi, hogy milyen szükség van a mai világegésben, az eszmék öldöklő harcában a határozott krisztusi világnézetre.

A Marisia corporatio ezévi munkájának irányát az Emericana magyar és katolikus jellege szabja meg. A magyarság eszméjéért való szent lelkesedés adta a kötötűt az emericánus lányok kezébe, hogy érmelegítő és más téli ruhaneműket készítsenek a fronton küzdő honvédek számára. A magyarság szeretete fűti azokat az emericánus ifjakat is, akik a tavalyi esztendőhöz hasonlóan ismét elmennek a szegedi katolikus legényegyletekbe, hogy a magasabb ismeretek forrásától távollévő, de azokat szomszédhozó iparosifjúság számára ismeretterjesztő előadásokat tartsanak a magyar irodalom, történelem, néprajz stb. köréből. De a magyarság szeretete tanácsolta az ifjaknak azt is, hogy vérüket ajánlják fel a hadsereg vératömlesztésre szoruló tagjai részére.

A saját maguk számára rendezett előadások műsorát is úgy állítják össze az emericánusok, hogy magyar öntudatuk csak erősödjék.

Van azonban az Emericanának a magyarsága mellett egy másik igen nagy értéke, — amelyben felülmúl csaknem minden más egyesületet —, ez a tagjaiban élő eleven és mély istenhité. És itt van a titka annak, hogy miért van ma aránylag olyan kevés emericánus. Azért, mert aki hitvalló katolikus mer lenni, annak nagy áldozatot és lemondást kell vállalnia. Hozzá kell szoknia, hogy lemosolyogják és kigúnyolják. Hála Istennek, ennek ellenére is elég szép számmal akadnak az egyetemen, akik túlteszik magukat a lekicsinylő mosolyo-

kon és azokká lesznek, amiké lenni rendeltetésük: erkölcsi embereké!

Nincsen olyan apród- vagy csillagóra, nincsen olyan curialis vagy familiáris, amelynek nem az lenne a célja, hogy ezt a mély vallásos szellemet ápolja. Mégis megemlítiünk néhány kérdést, amelyek a komoly emericánus összejövetelek tárgyai szoktak lenni. Ilyenek: „Miért szükséges, hogy minden művelt katolikus embernek határozott világnézete legyen és miért tartjuk egyedül helyesnek a vallás-erkölcsi világnézetet?” — „Mit köszönhet a tudomány, a művészet, a gazdasági és a politikai élet és általában a civilizáció a katolikus egyháznak?” — „Mi az Actio Catholica?” — „A Rerum Novarum és a Quadragesimo Anno-ra vonatkozó lényeges tudnivalók?” — „Mi a bolsevizmus lényege, melyek egyházellenes tanításai?” — „Miben áll Prohászka Ottokár jelentősége?” — „Mit jelent a szentistváni állam-eszme?” — „Miért tartjuk a leghelyesebb és követendő magyarságszemléletnek Széchenyi tanításait a magyar fajról és annak jövőjéről?” — „Mi az álláspontunk a kisebbségi kérdésben?” stb.

A Marisia corporatio, — szintén a katolikus öntudat fejlesztése érdekében — jelenleg katolikus világnézeti könyvtár felállításán fáradozik. Itt nyilvánul meg legjobban tagjainak áldozatkész szelleme. Előfordult, hogy egy apród a zsebpénzéről mondott le a könyvtár céljaira, de a többi tagok is tevékenyen közreműködnek az akció sikere érdekében. Könyveket vagy pénzt ajánlanak fel. A hölgyek pedig önszántukból a tagdíj kétszeresét szavazták meg az idén.

Természetesen Szeged katolikus társadalmának jóindulatára is számítunk és ezúton kérjük azon nemesszívű adakozókat, akiknek könyvtárában egy-két magyar és katolikus vonatkozásban értékes, főleg munká van, hogy ajánlják azt fel könyvtárunk gyarapítására.

Az egyetemi Emericana Kaszap István, a szentéletű magyar ifjú iránti hódolatát nagybbszabású Kaszap-ünnepség rendezésével akarja leróni.

Műbútor lakberendezés a legfinomabb kivitelben készül **Kocsis Ferenc** műasztalos mesternél Szeged, Fodor-utca 23. szám

A december első napjaiban megtartandó ünnepség előkészületei — az egész szegedi emericánás ifjúság bevonásával — már folynak.

Az emericánás egyetemi hallgatók kórházlátogatásokat is terveznek. Szeretnék a sebesült katonákat vigasztalni, felvidítani és életerőt akarnak önteni beléjük.

Nem hiányzik az Emericana programjából a jókedv és vidámság sem. Kéthetenként, sőt néha gyakrabban is családi összejöveteleket tart az ifjúság, ahol a prior, priorissa és az Emericana jóakarói jelenlétében kedélyesen és jó hangulatban szórakoznak.

A fentebb ismertetett tevékenység nem jelent sokat. Más egyesületek más célkitűzések megvalósítására bizonyára többet tudnak nyújtani és nagyobb propagandával, nagyobb anyagi erővel látzólag nagyobb sikereket érnek el. Mi, emericánások, azonban éppen arra vagyunk büszkék, hogy egyetlen fillér anyagi segítség nélkül — mert sem az egyetem, sem az egyház nem támogat bennünket anyagilag, — tisztán a magunk lelkesedéséből, tagjaink önfeláldozása révén érjük el eredményeinket. Azonban mégsem állunk félre, nem csüggedünk, nem adjuk fel a harcot, mert érezzük, hogy hivatásunk van. Hivatásunk a katolikus öntudat ébrentartása az egyetemi hallgatóknak abban a kis — de egyre növekvő — csoportjában, amely még nem alkudott meg a hitközömbösségi alapokon nyugvó szervezetek sokatigérő jelszávaival. Mi tudjuk, hogy az egyetemen nem vagyunk népszerűek és egyes — nem illetékes — elemek már régen szerettek volna onnan száműzni, de álljuk a harcot, mert céljainkat, munkánkat más szervezet nem valósítja meg. Küzdelmünkben erőt merítünk saját magunkból, a hitünkben és korporatiónk Vergiliustól örökölt jelmondatából:

„Tu ne cede malis, sed contra audentior ito,
quam tua te fortuna sinet.”

Egy emericánás.

Adjunk vért hős katonáinknak!

Az orvosi tudomány haladása lehetővé tette, hogy a front küzdelmeiben súlyos vérvesztéseket szenvedett hősöknek innen távolról küldhessünk vért s ezzel megmentjük őket az életnek. Ki ne sietne örömmel néhány csepp vért odaadni az istentelen kommunizmus leküzdésére? Micsoda gyönyörű dolog az: vért adni testvéreinknek, akik értünk véreztek, szívünk vért küldeni nekik néma üzenetül!

Szegeden a Katolikus Növédő helyiségében, Korona u. 18. sz. alatt, történik a véradásra vállalkozók bejegyzése, akiknek 6x9-es nagyságú fényképpel felszerelve kell megjelenniük. Itt igazolványt állítanak ki számukra, amellyel utasítás szerint vagy délelőtt a Diagnosztikai Intézetben, vagy délután a Belgyógyászati klinikán kell vizsgálatra jelentkeznie. Itt bemondja, milyen súlyosabb megbetegedéssel ment keresztül élete folyamán, majd alapos tüdő, urin és Wassermann vizsgálatnak vetik alá, a Diagnosztikán röntgenezésnek is, s ezen alapos orvosi vizsgálat után megállapítják, hogy alkalmas-e véradásra. Az ilyen részletes orvosi vizsgálat azért is szükséges, hogy mindenkit megnyugtassanak: az a 3—4 deciliter vér, melyet vérátömlesztésre megajánlanak, senki „alkalmas”-nak nyilvánított szervezetben kárt nem jelent, mert az egészséges szervezet hamarosan pótolja és a normális 50 deciliterre kiegészíti.

Tanulságos a vércsoport megállapítása. Ismeretes: az

emberek négy különböző vércsoportba oszlanak. Ezek közül az A és B csoport véréből készített szérum segítségével történik az osztályozás. A vizsgálatot végző orvos kis üveglapra egy csepp A és egy csepp B szérumot ejt. Alig észrevehető tűszúrással mindenik szérumfoltra vért enged a vizsgálati személy ujjából. Ha a vér mindkét szérumban változatlan marad, akkor az „O” csoportba tartozik. Ideális véradó, akinek vére jó minden más csoportbeli számára. Ha a vér az A-ban oldódik, akkor B csoportbeli, ha a B-ben, akkor A, ha mindkettőben, akkor AB. Utóbbi csak saját csoportbelinek adhat vért, viszont elfogadhat minden más csoportbelitől, mert vére nem old más vért. Érdekes az is, hogy a 0-ás vér csak 0-ás vért tud felvenni, mert a többit oldja, tehát amily jó véradónak, olyan gyenge felvővőnek.

Akiket véradásra alkalmasnak találtak, azokat nyilván tartják és vérvételre szükség szerint hívják be őket. A vér megfelelően preparálva kerül ki a frontokra, hogy sebesült katonáinkon segítsen. Szeged hazafias érzésű közönsége áldozatos megértéssel ajánlja meg vérét. Eddig 630 a jelentkezők száma. A Ft. papságból már 20 ajánlkozott véradásra.

Vállald a kezdeményezést!

Régi kedves volt szegedi előfizetőnk a pesti élet forgatagában tett megfigyelését szívesen közöljük, mert ha nálunk nem annyira tapasztalható a villanyosi jelenet, de senkentől itt is elkel a figyelmeztetés a kezdeményezést illetőleg.

Az utóbbi időben naponta négyszer utazom villamoson. Naponta négyszer megy el a kocsim egy templom előtt. Figyelem az embereket, — de figyelem magamat is. Van úgy, hogy az egész kocsiban senkisémet vet keresztet, senkisémet billenti meg a kalapját. Én sem. Mire elhatározom magam, hogy megteszem, már a harmadik ház előtt fut a villamos. Máskor pedig, minden fontolgatás nélkül, az egész kocsit megadja a tiszteletet velem együtt a Keresztnek.

Vizsgálom az embereket, vizsgálom magamat: mi ennek a kétféle magatartásnak az oka.

Talán az a magyarázata, hogy az egyik kocsiban csupa közömbös ember ül, — a másikon pedig csupa hitbuzgó ember találkozódik össze? Ez annyira valószínűtlen, hogy majdnem lehetetlen.

Vagy talán valami ismeretlen lelki hullám árad ki egyik-másik napon a templomból, amely megmozgatja az emberek lelkét, — míg más napokon ez a titokzatos fluidum elapad, elhalványul? Ennek a feltevésnek több köze van a spiritizmushoz, mint a valósághoz.

Végre rájövök: ha van a zsúfolt villamos kocsiban egy ember, de csak egyetlen ember, aki nem azt nézi: mit csinál a többi, — aki nem tévovázik, — nem óvatoskodik, hanem öntudatos, magától értetődő biztonsággal és mégsem tüntetesszerűen a kellő pillanatban megemeli a kalapját, vagy keresztet vet, akkor a többi utas, a bizonytalanok, a kezdeményezésre képtelenek, a félénkek, a taktikázók, a körültekintgetők is ugyanezt teszik. A példa ereje, a kellő pillanatban megmutatkozva, magával ragadja a többi embert. Még valami megkönnyebbülés is vesz erőt rajtuk: Hála Istennek, nem nekem kellett példát mutatnom, — milyen jó, hogy valaki felszabadította bennem a lappangó jó szándékot!

Azóta, hogy ezt a megfigyelést tettem, nem várok kezdeményezésre. Nem tartom számon: én vagyok-e a kezdeményező? Nem vizsgálom: vállalja-e a kezdeményezést más? Így nincs módomban büszkélkedni, ha véletlenül én mutattam példát, — de nincs alkalmam szégyenkezni sem, hogy más utas kezdeményezésére járva elmulasztottam a tiszteletadást. Az eredmény, akár az én példaadásomnak, akár másvalaki példaadásának eredményeképpen mindig ugyanaz: az egész kocsi összes utasai, alig egy-kettő kivételével követik példánkat. Az enyémet, vagy a másét: az eredmény szempontjából közömbös.

Tudom magamról: nem könnyű lemondani a példakövetés édes felelőtlenségéről és vállalni, ismeretlen szemek kereszttüzeiben, a példamutatás, a kezdeményezés felelőségét. Úgy érzem: mégis vállalni kell.

Különösen ma. Még pedig nemcsak a villamos kocsiban.

özv. dr. G. I.-né

Ház a napsugárban

Nehéz az élet vándorútja már...
Fáradt-letörten, benukt-betegen,
Szívem, e tépett, árva, rabmadár,
Bús börtönben verdes szüntelen.

A dalt bizony, már elfeledte rég
(Fogoly madár nem szívesen dalol...)
Repülni? Óh! Talán azt tudna még,
Ha nyugtot lelne, végre, valahol...

Ha lenne kéz, mely zárkáját kinyitja
Ha lenne út, mely innen elvezet...
(Óh mily sötét és szűk e kis kalitka!)
Hogy áldaná ő, ezt a szent kezet.

Oh balga szív! Te csacska, vak madár!
Szárnyad alá, mért rejtet el fejed?
Nem látod? Hisz az ajtó tárva áll
S a messze-távol — integet neked.

Egy ház, amely zöld lombok közt ragyog,
Puha, meleg, fészket kínál feléd...
„Az Út, Igazság, Élet, Én vagyok!”
Értelmét ott, majd mind megértened.

S egy drága lény a tenyerére vesz,
Szelíd feje gyengéden rád hajol,
Szívére zár, hol csend és béke lesz
S te már ezentúl mindig ott lakol.

Meglásd, a szárnyad új erőre kap
S ujjongva szállsz, egész' az Égre fel!...
...Napfényben fürdő, kedves, drága lak
Sosem kerüllek többé téged el!...

Női lelkigyakorlatos ház
Pécel, 1942. augusztus 15.

Mihályffy Lászlóné.

Augusztus 14—18. volt a péceli női lelkigyakorlatos házban a szegedi úrnők lelkigyakorlata meghirdetve. Innét küldte a szerző a fenti verset a sorok kíséretében:

Lélekben és testben megújulva, egy gyönyörű zárt lelkigyakorlat végeztével üdülök most itten.

A mellékelt kis verset küldöm, szeretettel ajánlva a Kath. Alföldnek, azt hiszem nem kell kommentár hozzá mert mindent belevittem, amit éreztem. Másrészt, azt szeretném, hogy különösen a mi kongregációnk szívét megindítsa, hogy a jövőben ne csak én, hanem valamilyen részesülhessünk ezekben az áldásos kegyelmekben.

Szívélyes üdvözléssel

Pécel, 1942. augusztus 21.

Mihályffy Lászlóné.

Színház

A legutóbb előadott új darabok közül prózai darab volt a *Négy apának egy leánya*. A darab nem volt szerencsés. Nemcsak azért, mert a darab eszméi szülője, aki magyar földműves nép szerelmese volt, nem úgy írta meg a darab tartalmát, mint ahogy a darab színpadi szerzője a darabot beállította. Budapesten mulathattak a paraszti nép erkölcsi felfogásának lehetetlen beállításán és az ebből származó nem éppen épületes jeleneteken, de itt Szegeden, a szegedi földműves társadalomra nézve sértő volt a darab előadása. A prózai előadások rendezésével mindig baj van, mert a kiélezések sértik a keresztény felfogást.

Az operettekkel határozottan sikerek voltak. A *vén diófa* csupa jókedv, vidámság és amellet tanítás is. Talán a díző szerepét mondhatnánk egy kissé túlzottnak, de éppen a lokál hangulatának hűséges interpretálása is az ellentétek kidomborításával a tanítást szolgálta. Az igaz, hogy ezt a kritikus szemével látjuk ilyennek, hogy a nézőtér fiatalágára volt-e tanító hatással, nem tudjuk.

A *Boronkay leányok* jószándékú témájával és ügyes helyzet bonyolításával kellemes szórakozást nyújtott. Kár, hogy a romantikus jeleneteket gyorsan váltották a komikus mulattató, csapongó jókedvűek, melyek amazoknak értékes érzelmi hatásait nem engedte megérlelni a lelkekben. Az amerikát járt férfi beszélgetéséből nem sikerült megrögzítenni azt a nagy igazságot, hogy mennyire visszahúzza a hazai föld a kivándorolt magyar szívét, még ha olyan „dúsgazdag amerikai” lett is belőle. A darab hangulatát rontotta egy-két izléstelen tréfa és táncmozdulat, melyek a karzatnak voltak szánva. Ezekről megtisztítva a darabot ajánljuk megtekintésre.

Meg kell említeni az igazgatóság áldozatkészségét, amely az operaelőadással, valamint a jelesebb pesti vendégek lehozatalával és a szép tiszaparti díszlettel egészen fővárosiasá tette a színpadot.

Kaszap István Lapja 3. száma már 231 000 példányban je'nt meg. Különösen szeretik a fronton és kórházban. Ha katonáinknak, sebesültjeinknek és a betegeknek örömet akarunk szerezni, adjuk nekik Kaszap István Lapját. Kaszap István életrajza is megjelent már a 4. kiadásban. A 340 oldalas könyv ára feltűnően olcsó: 2.50 P. E 7 év előtt elhunyt ifjú sírját a székesfehérvári temetőben állandóan nagy tömegek látogatják, a szomszédos sírokat akaratlanul is letaposzák. Ezért koporsóját áthelyezik, a Prohászka Ottókár templom falához épített díszes sírba. A terv még halottak napja előtt megvalósul.

Az *Úrnők Mária-kongregációja* a Katonák rózsafüzérére 100 pengőt ajándékozott. Megható jelenség, hogy katonáink kívánják. kérik szent vallásunk kegytárgyait. Megtakarított pénzükön maguk vesznek imakönyvet, rózsafüzért, szentírást. Kérik látogatóikat, hogy az anyagi ajándékok mellett lelkükre is gondolajnak. Felejtethetetlen, amit az egyik sebesült mondott, mikor megköszönte az adományokat: imádkozzanak értünk, hogy lelkünkben erősek maradjunk!

A *harmadnapos lelkigyakorlat* október 16-án fejezték be P. Csávossy vezetésével azok a Páterek, akik tanulmányaik végén a harmadik próbaévet végzik. A Rend regulái a fezsuita életében kétszer írnak elő harmincnapos lelkigyakorlatot: nemsokára a Rendbe lépés után az első próbaév elején és a tanulmányok végén a harmadik próbaévben. Ez utolsó próbaév célja azonos a szerzetesi életet kezdő ujjoncévvel: elmélyíteni a lelki életet, felfokozni az apostoli szellemet és áldozatkészséget.

Ki Glöcknernél festet, tisztittat, becsületes munkát kap

TELEFON: 12 — 69.

Iskola-utca 27—29. sz. (Dóm-tér.)

Ágytolltisztítás

Női modell kalapokat, férfi más kalapokat, férfi ingeket, nyakkendőket, pizzamákat legolcsóbban vehet
NEMZETI TAKARÉKOSSÁG ÉS UNIÓ-TAG!

KRITTEL-nél,
KÁRÁSZ-UTCA 5. SZÁM.

Tródalom

Dr. Tóth Tibor: *Új életsíkon.*

Az utóbbi években mindig több és több kitűnő munka jelenik meg, amely a leányifjúság valláserkölcsei nevelésével foglalkozik, arra tanítva a fiatal leányokat, hogy problémáikat az örök igazságok szemüvegén keresztül nézzék. Szinte feltehetnénk azt a kérdést, hogy vajon lehet-e már ezen a téren valami újat mondani, jobbat produkálni. Mint-hogy azonban az örök igazságok éppúgy aktuálisak maradnak, mint a fiatalság problémái, nem lehet ezen a téren sem kimeríteni a tárgyat és unalmassá válni.

Dr. Tóth Tibor könyvében az újszerűség az, hogy míg a legtöbb könyv a problémákból indul ki s azokat magyarázza az evangélium szellemében, addig ő az iskolaévre eső vasárnapok és egy-két ünnepnap evangéliumait sorbavéve, lefordítja azokat diáknyelvre. Vagyis magát az evangéliumot teszi gyakorlativá, ellentétben azokkal az exhortációkkal, amelyek a krisztusi életet valami elvont magasságban állítják a diákság elé. S éppen abban van a könyv legnagyobb ereje, hogy megmutatja, hogy minden, amit egy fiatal lány művel, munka, tanulás, szórakozás istenszolgálat lehet, ha az örökélet síkjára állítjuk azt be s hogy nincsen olyan probléma a világon, amelyet Krisztus gondolatai szerint s az ő szívével meg nem lehetne oldani.

Természetes, hogy ehhez hősiesség is szükséges, s ezt a könyv írója nem is tagadja, mint a nevelők közül egynéhányan, akik úgy szeretik sokszor a fiatalság elé állítani az életet, mintha a jók azonnal célhoz érnének. Hogy ezt nem teszi, könyvének igen nagy érdeme, mert a dolgok ilyen beállítására már sokszor láttam kétkedő mosolygást, cinikus legyintést azoknak a fiataloknak részéről, akik már megtapasztalták az ellenkezőjét, az igazságtalanságokat is, de még nem juthattak el odáig, hogy az élet küzdelmeiben szépséget is lássanak. Dr. Tóth Tibor olyan vonzóan festi meg a rosszal birkózó, szépség, jószág felé törekvő leányideált, hogy olvasói bizonyára nem ijednek meg attól, hogy ezt a típust kövessék is.

A könyv szól a diáklány hétköznapi, eseménytelen életének megszenteléséről, szól az életében felbukkanó problémák megoldásáról, de nem marad ennyinél, nem elégszik meg azzal, hogy egyszerűen jó keresztényeket, erkölcsös leányokat neveljen, hanem elvezeti őket a mélyebb lelkiélet ösvényeire is. Így gondolkodtat a szentségekről, a kegyelem különböző eszközeiről, sőt próbálja megbarátkoztatni a fiatal lelket a halál gondolatával is, így próbálja meg új életsíkra terelni a mai ú. n. reális, de inkább *materiálisnak anyagiassnak* mondható gondolkozásmódot.

A könyvet elsősorban hitoktatók, nevelők forgathatják nagy haszonnal s bizonyára a mélyebb lelkiéletet élő leányok is, akiknek éppen az lesz a hivatásuk, hogy apostolai legyenek s terjesszék azok közt is, akik maguktól ilyen irányú munkát nem olvasnának.

Minthogy azonban ismerem saját magamon keresztül kíváncsi leánytársaimat, akik szeretnek mindennek a végére járni s így a könyvek tartalmával egyszeri gyors átlapozás útján tisztába jönni — hogy aztán annál türelmebben olvassák a részleteket is — kíváncsi lenné, a második kiadásban az eddig igen jól bevált módszert alkalmazni. T. i. az érdekesebb, vezető gondolatokat vastagabb betűkkel szedetni. Így mindenki könnyebben rábukkanna az őt éppen abban a pillanatban érdekítő problémára. Elméledő mukát úgysem lehet, mint valami regényt elejétől végig egyhuzamban kiolvasni.

Reméljük, hogy lesznek szép számmal leányok, akik a

könyv nyomán elindulva valóban új életsíkra állítják be eddigi gondolkozásmódjukat.

Mihályffy Lenke.

P. Marton Bernát O. P.: *Rózsafüzér a pap kezében.* 133 oldal. Füszve: 1.80 P. Kiadja: Rózsafüzér Királynéja kiadóhivatala. Budapest, XIV. Szent Domonkos utca 3. Korunk a nagy megpróbáltatások kora, kell, hogy az imádságok kora is legyen, mert nagy dolgokat csak emberfeletti erővel oldhatunk meg, ilyet pedig csak az isteni kegyelem leedsével nyerhetünk el. A magyar népnek legrégebben kedvelt és lelki eredményekben gazdag imádsága a rózsafüzér imádság volt és ma is az. Történelmi példák tanúsítják a nemzet életében és családi hagyományok az egyesek életében. Mint minden imádság csak akkor lesz eredményes, ha azt az Istennek tetsző módon végezzük. A rózsafüzér imádságra maga a szűz Anya buzdít bennünket Lourdesi és más megjelenései alkalmával. Szent Domonkosra és rendjére bízta a rózsafüzér imádkozásának terjesztését. Mivel ez a tiszteletreméltó rend nincs minden helyen elterjedve, azért az ő vezetésük mellett az egyház világi papjainak kötelessége, hogy a hívek élére állván, nekik példájukkal világítsanak a rózsafüzér imádságának elvégzésében. Ez a jeles könyv azt mutatja be, hogy milyen módon kell a papnak is imádkoznia a rózsafüzért és, hogy milyen kegyelmeket kap annak elmélyedő imádkozása közben és miképpen tudja híveit is ennek a régi magyar imádkozási formának elsajátítására vezetni. Ajánljuk főtiszteleendő papjainknak, hogy vegyék kezükbe és kedveljék meg a rózsafüzér imádkozást és kedveltessék meg híveikkel is azt s legyen ezen a réven a pap és hívek között szorosabb a kapcsolat és a megértés az Isten országának felvirágoztatására törekvő munkájukban. Intelligensebb hívőknek, csoportvezetőknek kezébe is adható, ámbár sok latin idézete részükre nehézkessé teszi. E mellett is nagy hasznukra lesz.

Majtényi Béla: *HITTANI KÉRDÉSEK* továbbképzőiskolák és tanfolyamok számára. Három részben 100 oldalon. Második átdolgozott kiadás. Ára 30 fillér.

A szerző hitoktatói és egyleti működésének tíz éves tapasztalatban kipróbált anyagát nyújtja tanonciskolák, gazdasági iskolák és általában hat elemnél magasabb iskolák, valamint legényegyleti, leányegyleti, és népfőiskolai tanfolyamok számára. Célja, hogy a dolgozó fiatalságot rávegye a katolikus világnézet mély problémáinak megértésére és élményszerű megoldására. Kérdés-feleletben tömören, könnyen tanulható és visszakérdezhető formában közli nemcsak a katekizmusi igazságokat, hanem azoknak hitvédelmi, egyháztörténeti, liturgikus és praktikus vonatkozásait is. Nem leereszkedni, hanem felemelni akar. A hagyományos anyag mellett helyet talál egyéni megfigyelésének és modern probléma-feldolgozásainak érvényesítésére is. A könyv hézagpótló voltát bizonyítja, hogy az első kiadás három hónap alatt elfogyott. Most az új kiadás tetszetős kiállításban, szokatlanul olcsó áron kapható a szerzőnél (Szeged, Kálvária sor 16.).

ÓRA, ÉKSZER

vásárlásnál, javításnál forduljon bizalommal

TÓTH ÓRÁSHOZ

Kárász-utca 13. szám.

Tört arany, ezüst, zálogjegy beváltás.

Paplanok

legszebb kivitelben gyári áron készülnek

Soós Lajosné

paradicsomi paplanüzemében, Szeged, Deák Ferenc utca 2. A színház mellett.

Vasárú, Zománcedény, Szerszámok

legolcsóbban beszerezhetők

Farkas vasüzletben

Valéria-tér 13. sz. (Paprika-piac)

Kiváló minőség — Szolid árak

László-áruház

Rövidárúk, Kötöttárúk,
Játékárúk, Gyermekcipők

Szeged. Tisza Lajos-körut 38. Telefon: 25—98.

DUGÁSZ

FEST, TISZTIT

Üzlet: Károlyi-u. Üzem: Tápei-u. 7/b. Tel.: 33—40.

ORION-STANDARD-PHILIPS TELEFUNKEN-EKA SIEMENS

stb. gyári rádiókészülékek nagy javítóműhelye a:

„VILLAMOSHANG” SZEGED, SZÉCHENYI-TÉR 9.

Javitok, átalakitok és tervezek bármily e szakmába vágó munkát. A nálam teljesen kijavított rádiókészülékekért az 1 évi karbantartást vállalom külön díjazás nélkül. Forduljon rádiókészülékének kijavításával szaksteri iparoshoz, aki maga is készítő.

Öskeresztény magyar vállalat!

LAULY JÓZSEF,
technicmester.

Országos ipari kiállításon 9 aranyéremmel kitüntetve. Magyarország ezüstkoszorús mestere

CSURY FERENC

ÓRA-, ÉKSZER SZAKÜZLETE.

Kész toronyórák állandóan raktáron. A Fogadalmi templom és a dóm-téri zenélő óramű tervezője és készítője. — Szeged, Alapítási év 1911-ben. Üzlet: Kárász-utca 16. sz. Tel.: Automata 28—69.

Női és férfi szövetszövetkezők
Selymek, Mosóárúk Vásznak
legolcsóbb beszerzési forrása

Kovács Béla

divatárúraktára
Szeged, Tisza Lajos-körut 51.

Dú s választék! — Nemzeti Takarékoság tagja!

F. szerk. és kiadó V. MÁRIAFÖLDY MÁRTON DR.

Szegedi Uj Nemzedék rt. Felelős üzemv.: Szigeti Jenő

Uri- és egyenruhaszabóság, Uri divatcikkek,
Egyenruházati cikkek, Cserkészfelszerelések,
Sapkák legolcsóbb és legmegbízhatóbb
beszerzési forrása!

KRIER RUDOLF

Telefon: 23—23. Klauzál-tér 5. A Nemzeti Takarékoság kiszolgáló tagja.

Katolikusok! vásárlásnál, rendelésnél pártoljátok az itt felsorolt cégeket.

Fehérneműek és vászonkereskedés CSOKA CSA-LAD VÖFÉLYBOLTJA, Klauzál-tér 9.

Cipész KOCSARDI (Kleinesszel) Ferenc, gr. Apponyi-utca 25.

Kézimunka: FAY MARGIT, Tisza L.-körút 57.

Órás, ékszerész: CSURY FERENC, Kárász-u. 16.

Ruhaáruház: SZÉCSI Ferenc, Csekonics-u. 4.

Ifj. Klamár Ferenc műasztalos SZEGEI Kecskeméti-utca 15/b. sz.

Modern butorok készítése, régi butorok
alakítása és butoríenyezés.

Kedvező fizetési feltételek mellett.

LEGOLCSÓBBAN

de legszebben és legszolidabb kivitelben készülnek
menyasszonyi férfi és babikelengyék. Sifonokat,
vásznaikat, ingkelméket, divatcikkeit a legjutá-
nyosabb árban szerezhet be

A VÖFÉLYBOLTBAN

Klauzál-tér 9. szám.

Összes kozmetikai cikkek

— Parfum, Kölni viz, Puder, szappan —
legolcsóbb beszerzési helye

Bényi illatszertár

Tábor-utca (Városi adóhivatallal szemközt).

Temetéseket jutányosan vállalom. A MÁV Takaré-
és Segélyszövetkezete, a Frontharcos, Turul és Ba-
ross Szövetség tagjainak 10% engedmény, a „Nem-
zeti Takarékoság” könyvbevásárlási helye.
Sírkoszorúk legolcsóbban.

CSABAY DÁNIEL temetkezési vállalkozó

SZEGED, Takaréktár-utca 2. szám. Telefon: 22—88.

Lakás: Halász-u. 11. sz. — T.: 30—75.

Acélárú és fodrászati cikkek,
műköszörűs munkák legolcsóbban

Becsey Mihálynál

Szeged, Püspök-utca 12.

Konyhai vágóeszközök szak szerű
javítása.

Kapható: Korda Könyvkereskedésben, a jezsuiták
templománál, Fogadalmi-templom bejáratánál, ki-
adóhivatalban: Szeged, Dugonics tér 12. A kiadó-
hivatal fogadó órái: hétköznap 11—12.

